

นිරามิสสุข

นำเสนอเมื่อ : 16 ส.ค. 2552

เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ผ่านมา ได้ไปทำบุญที่วัดศาลาเย็น ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับค่ายสุรหารี่ ซึ่งในช่วงเช้าพรรษา ได้เขามาวัดนี้บ่อยกว่าทุกวัด ตามปกติแล้ว ก็จะไปทำบุญที่วัดพระนารายณ์มหาราช วัดศาลาทอง การที่มาที่วัดแห่งนี้ เนื่องจากเห็นว่ามีสามเณรมาก และมีญาติโยมมาทำบุญไม่มากนัก และมีพิธีการที่ดี และแปลก โดยเริ่มจากการตักบาตร ไหว้พระ รัชศีล ฟังพระธรรมเทศนา สวดบังสุกุลอุทิศบุญกุศลแก่ผู้วายชนม์ ถวายภัตตาหาร พระอนุโมทนาบุญ และให้ญาติโยมที่มาทำบุญได้มีโอกาสรับประทานอาหารที่วัดด้วยกันก่อนจะกลับ เหมือนกับประเพณีดั้งเดิมของไทย

ในวันนี้พระนี่หลวงพ่เจ้าอาวาสได้แสดงพระธรรมเทศนาเอง ตลอดพรรษาทุกวันพระ ทางวัดจะมีพระคุณเจ้ามาเทศนาโปรดญาติโยมทุกวันพระ ทำให้ผู้เขาทำบุญนอกจากได้ตักบาตร รัชศีล และยังได้รับฟังธรรมะ และนั่งบำเพ็ญจิตภาวนา ทำให้การทำบุญครบตามหลักของพระพุทธศาสนา คือ การรัชศีล เจริญสมาธิ และมีปัญญา ได้ทั้งบุญ และปัญญา

พระคุณเจ้าได้แสดงพระธรรมเทศนา เรื่อง ความสุขของคฤหัสถ์ พอสรุปได้ดังนี้...คนเราเกิดมาเพื่ออะไร ศาสนาเกิดมาเพื่อให้คำตอบเหล่านี้ นอกจากนี้พระพุทธศาสนาเกิดมาเพื่อนำความยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่โลก ต้องการให้โลกเกิดสันติสุข สาเหตุโลกวุ่นวายเพราะไม่ได้ปฏิบัติตามธรรมะ แต่ปฏิบัติตามกิเลส

พระพุทธศาสนาจะกำหนดคุณธรรมของแต่ละคนไว้ชัดเจน ไม่ว่าพ่อ แม่ สามี ภรรยาและบุตร ทุกคนมีหน้าที่ หากทุกคนทำหน้าที่ของตนเอง พ่อแม่ก็ทำหน้าที่ของตนเอง สามีภรรยา ต่างคนต่างทำหน้าที่ของตนเอง ทุกอย่างก็ไม่วุ่นวาย แต่ที่วุ่นวาย เพราะคนเราไม่ทำหน้าที่ของตนเองให้ดี เพราะทำตามใจตัวเอง(กิเลส) แต่ไม่ทำตามหน้าที่(คุณธรรม)

เปรียบเหมือนร่างกายของเรา ทุกส่วนจะทำหน้าที่ตามปกติ แม้นยามเราอ่อนอวัยวะภายในต่าง ๆ ก็ทำหน้าที่ของเขาตามหน้าที่ หากในขณะที่เราอ่อนหลับเกิดหายใจไม่ได้ เพราะอวัยวะไม่ทำหน้าที่ หรือเวลาทานอาหาร กระทบะ ลำไส้ไม่ทำหน้าที่ของตนเอง ความวุ่นวายก็เกิดขึ้น การที่คนเราเจ็บไข้ได้ป่วย ก็เพราะร่างกายทำหน้าที่ผิดปกติ จึงเกิดโรคภัยต่าง ๆ ขึ้นมา คนเราก็เช่นกัน

ทุกคนต้องการความสุข และความสุขในโลกนี้มีอยู่ ๒ อย่างคือ

๑) อามิสสุข สุขเกิดจากการอิงสิ่งภายนอก เช่นความสุขเกิดจากตา หู จมูก ลิ้น กาย และสัมผัส ซึ่งเป็นความสุขไม่ยั่งยืนถาวร เพราะต้องอิงกับสิ่งภายนอก จะต้องวิงวามปรนเปรอความต้องการของร่างกายตลอดเวลา อันเป็นความสุขอย่างหยาบ ซึ่งคุณส่วนมากจะติดในความสุขเหล่านี้ เมื่อไม่ได้มาตามต้องการก็จะเกิดความสุข จะต้องดิ้นรนหามาสนองความต้องการของตนเรื่อยไป

๒) นිරามิสสุข ที่เกิดจากปราศจากอามิต หรือสิ่งภายนอก เป็นความสุขที่ไม่ต้องวิงไปหาจากภายนอก แต่ความสุขเกิดจากภายใน ด้วยเจริญสติภาวนา ด้วยการฝึกจิตให้อยู่กับสมาธิ ไม่ให้จิตดิ้นรนออกไปตามสิ่งที่เราไปสัมผัสด้วยตา หู จมูก ลิ้น กาย และสัมผัส ความสุขเกิดความสงบ ความสะอาด และความสว่างของดวงจิตภายในของเรา ซึ่งเป็นความสุขที่ละเอียด ยั่งยืน และมั่นคงไม่ต้องหาวิงวาม ไม่ต้องใช้เงิน ซึ่งเป็นความสุขที่หาซื้อไม่ได้

ใครอยากได้ต้องทำเอง

นอกจากนี้ท่านยังได้พูดถึงความสุขของคฤหัสถ์ไว้ว่า มีอยู่ ๔ ประการ คือ อดิสุขัง สุขเกิดจากการมีทรัพย์ โภคะสุขัง สุขเกิดแต่การจ่ายทรัพย์ อะนะณะสุขัง สุขเกิดจากความไม่เป็นหนี้ อะนะวัชชะสุขัง สุขเกิดจากการประกอบการงานที่ปราศจากโทษ

ความสุขเกิดจากการมีทรัพย์ หมายถึง โภคทรัพย์ ทั้งหลายที่กุลบุตรต้องขยันหมั่นเพียร ใช้กำลังเรี่ยวแรงอาบเหงื่อต่างน้ำ จึงได้โภคทรัพย์มา และโภคทรัพย์ที่ได้มานี้ต้องประกอบด้วยความชอบธรรม ฉะนั้น เมื่อกุลบุตรพิจารณาเห็นว่า โภคทรัพย์ทั้งหลายที่ตนได้มาด้วยความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วยความชอบธรรมนี้ ย่อมได้รับความสุขไสมนัส ความสุขเช่นนี้เรียกว่า ความสุขเกิดจากการมีทรัพย์

ความสุขที่เกิดจากการใช้จ่ายทรัพย์บริโภคะ หมายถึง การได้ใช้สอยบ้าง ทำบุญบ้าง ด้วยโภคทรัพย์ที่หามาได้ด้วยความขยันหมั่นเพียร อันประกอบด้วยความชอบธรรม เมื่อกุลบุตรนึกย้อนถึงการใช้จ่ายทรัพย์ของตน ย่อมไสมนัสยินดี ความสุขเช่นนี้เรียกว่า ความสุขที่เกิดจากการได้ใช้จ่ายทรัพย์

ความสุขเกิดจากการไม่ต้องเป็นหนี้ หมายถึง การที่กุลบุตรไม่ต้องไปกู้ยืมทรัพย์จากใคร ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม ฉะนั้น กุลบุตรจึงปลอดกังวล และได้รับความสุขไสมนัสจากการไม่ต้องเป็นหนี้ เช่นนี้เรียกว่า ความสุขที่เกิดจากการไม่ต้องเป็นหนี้

ความสุขที่เกิดจากการประกอบการงานที่ปราศจากโทษ คือ การเป็นผู้ประกอบการงานทางกาย ทางวาจา และทางใจที่ไม่มีโทษ ดังนั้น เมื่อพิจารณาเห็นว่า ตนได้ประกอบการงานทางกาย ทางวาจา และทางใจที่ไม่มีโทษเช่นนี้ ย่อมได้รับความสุขไสมนัส ความสุขเช่นนี้เรียกว่า ความสุขที่เกิดจากการประกอบการงานอันปราศจากโทษ(เนื้อหาได้เพิ่มเติมบางส่วนเพื่อความสมบูรณ์จากพระธรรมเทศนาของพระราชภาวนาวิสุทธิ)

...หากเราได้เข้าวัดฟังธรรมบ้างก็จะทำให้ชีวิตได้สัมผัสกับรังสีแห่งความดีงาม รังสีของพระธรรม ก็จะทำให้จิตใจเยือกเย็นยิ่งขึ้น ทำให้การคิด การอ่าน และการกระทำก็จะเกิดแต่สิ่งดี ๆ ในชีวิต...!!!